त्प्रामुचना ग्रस्यानमीवा ग्रिकिल्विषाः प्रजाः प्राजायत ॥३॥ ग्रथ यदेष एतेश्चतु-र्थे मामि यजते । तन्नाक् न्वेवैतस्य तथा प्रजा वरुणो गृह्णातीति द्वा म्रक्व-निति न्वेवैष एतत्करोति याश्च न्वेवास्य प्रजा जाता याश्चाजातास्ता उभयोर्वरु-णपाशात्प्रमुञ्चिति ता अस्यानमीवा अकिल्विषाः प्रज्ञाः प्रजायते तस्माद्वाऽरुष रु-तैश्चतुर्थे मासि यजते ॥४॥ तदै दे वेदी दावग्नो भवतः । तखदू वेदी दावग्नो भ-वतस्तरभयत व्वेतदरुणपाशात्प्रजाः प्रमुचतीतश्चोधा रतश्चावाचीस्तस्माद्दे वेदी द्वावग्नी भवतः ॥५॥ स उत्तरस्यामेव वेदौ । उत्तर्वेदिमुपिकरित न दिवणस्यां चत्रं वै वरुणो विशो मरुतः चत्रमेवैति दिश उत्तरं करोति तस्मारुपर्यासीनं च-त्रियमधस्तादिमाः प्रजा उपासते तस्माइत्तरस्यामेव वेदाण्डत्तर्वेदिमुपिकराति न द्विणास्याम् ॥ ६॥ अयैतान्येव पञ्च क्वोधिष भवन्ति । एतेर्वे क्विभिः प्रजाप-तिः प्रजा अमृजतैतेरुभयतो वरुणपाशात्प्रजाः प्रामुचदितश्चोधा इतश्चावाचीस्त-स्माद्वा श्तानि पञ्च क्वी ७षि भवन्ति ॥ ७॥ अयेन्द्राम्रो द्वादशकपालः पुरोडाशो भवति । प्राणोदानौ वाऽइन्द्राग्नो तख्या पुण्यं चक्रुषे पुण्यं कुर्यादेवं तत्तयोहैं-वास्य हिताः प्रज्ञा न पराबभू वुस्तत्प्राणोदानाभ्यामेवैतत्प्रज्ञा भिषज्यति प्राणोदा-नी प्रज्ञासु द्धाति तस्मादेन्द्राग्नो द्वाद्शकपालः पुरोडाशो भवति ॥ ६॥ उभयत्र पयस्य भवतः । पयसो वै प्रज्ञाः सम्भवन्ति पयसः सम्भूतास्तयत एव सम्भूता यतः सम्भवन्ति तत र्वेतरुभयतो वरुणपाशात्प्रज्ञाः प्रमुच्चतीतश्चोधा र्तश्चावा-चीस्तस्मारुभयत्र पयस्ये भवतः ॥ १॥ वारुण्युत्तरा भवति । वरुणो क् वारुश्रस्य प्रजा अगृह्यात्तत्प्रत्यनं वरुणपाशात्प्रजाः प्रमुचिति मारुती दिनणाजामिताये न्वे-व मारुती भवति ज्ञामि क् कुर्याखडुभे वारुएयौ स्यातामतो क् वाज्यस्य दिन-णातो मरुतः प्रजा ऋजिघा७संस्तानेतेन भागेनाशमयत्तस्मान्मारुती दिवाणा ॥१०॥ तयोरुभयोरेव करीराण्यावपति। कं वै प्रजापतिः प्रजाभ्यः करीरेर्कुरुत कमुवै-